

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (بقره/۱۵۶)

(استقامت کنندگان همان) کسانی (هستند) که هر گاه مصیبتی به ایشان می‌رسد، می‌گویند: «ما از آن خدائیم؛ و به سوی او بازمی‌گردیم!»

لغات:

أَصَابَتْهُمْ: رسید به آن‌ها

مُصِيبَةٌ: (مصیبت): بلیه و گرفتاری^۱

پیام‌ها:

۱- ریشه صبر، ایمان به خداوند، معاد و امید به دریافت پاداش است. «الصَّابِرِينَ الَّذِينَ ...

قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ»

نکات:

- ۱- صابران، به جای خود باختگی و پناهندگی به دیگران، تنها به خدا پناه می‌برند. زیرا از دید آن‌ها، تمام جهان کلاس درس و میدان آزمایش است که باید در آن رشد کنیم.
- ۲- مصیبت‌هایی که از طرف اوست، تصرف مالک حقیقی و خداوند در مملوک خود است. اگر انسان بداند که خداوند حکیم و رحیم است و او نیز بنده‌ای بوده که در قبل هیچ نبوده؛ «لَمْ يَكُ شَيْئاً» و حتی بعد از مراحل هم چیز قابل ذکری نبوده است؛ «لَمْ يَكُنْ شَيْئاً مَذْكُوراً» خواهد پذیرفت که من باید در اختیار او باشم.

۱- «صوب» در اصل به معنی نزول و قصد است، بلا و گرفتاری را از آن رو مصیبت گویند که به انسان نازل می‌شود و می‌رسد.